

Kim Hải

VÌ HẠNH PHÚC

MÙA HÈ NĂM 3000

Tùng Mai đang đưa chiếc ví nhỏ cho đến khi tự nó di động theo một đường hình sin cố định . Cô mãi mê với trò chơi trẻ con ấy cho đến khi có tiếng rè rè như sắt gỉ vang bên tai :

- Tàu sẽ khởi hành trong mười phút nữa .Yêu cầu cô đứng đúng vị trí .

Tùng Mai bủi môi . Mười phút là một khoảng thời gian dài ,cô không muốn phung phí . Vì vậy cô lại tiếp tục quay chiếc ví . Bây giờ thì chuyển động hình Sin đã biến đổi thành những đường bay rối rắm trong không gian .Tùng Mai vẫn căng mắt nhìn ,thỉnh thoảng cô reo lên khe khẽ .

Chợt cái ví dừng lại bởi một bàn tay to lớn . Không hiểu sao quai ví bật khỏi tay Tùng Mai quấn quanh bàn tay to lớn ấy nhanh như chuyển động của một con rắn . Tùng Mai kêu to giận dữ :

- Đồ phà bình . Trả lại tớ đi .

Người dừng chuyển động của cái ví là Tuấn Văn ,một thanh niên cao lớn ,đẹp trai .Vai mang một túi xách lớn . Có điều khác với mọi người

,sau lưng anh không có người máy phục vụ nào hết . Tuấn Văn cười to lên tiếng chào :

- Cậu cũng đi cùng tàu với tớ phải không ?

- Cả với tớ nữa ..

Một cô gái nhỏ nhắn với mái tóc ngắn như con trai tiến đến bên họ ,tươi cười nói :

- Nhưng đến trạm 405 ,tớ sẽ đổi tàu . ..

Tùng Mai nhăn mặt :

- Tớ không muốn đến mặt trăng . Tớ ghét những phòng thí nghiệm củ kỷ ở đó .Chỉ có Tuấn Văn là sướng nhất ,được theo các thầy đến sao Kim .Ôi,gia như tớ được đổi chỗ . Sao Kim là ước mơ của tớ từ khi còn học cấp một .

Tuấn Văn an ủi :

- Thôi, cứ tri túc ,tiện túc hà thời túc ...

Tùng Mai trề môi :

- Đúng là một cụ..lão

Câu nói của Tùng Mai bị đứt quãng bởi nhóm người máy phục vụ đã đẩy mọi người về chỗ của mình . Các thanh trượt tăng tốc rồi dẫn lên cao . Họ đã vào trong tàu du hành con thoi Thế kỷ Việt Nam .

Không hiểu nghĩ gì mà thầy Trương phân cho Tùng Mai lên xưởng chế biến thực phẩm không gian ở mặt trăng để thực tập . Theo đánh giá của Mai ,đó là một đề tài tệ hại nhất . Cái hành tinh cũ mềm mà bất cứ đứa con nít nào cũng hiểu rõ từng tấc một có gì mới lạ để Tùng Mai khám phá ,tìm hiểu .Tùng Mai ghen tị với tất cả mọi người . Chuyến thực tập của chúng nó chẳng khác gì một cuộc du lịch vừa bổ ích vừa lý thú . Mang tâm trạng buồn bực đó ,Tùng Mai đi vào trung tâm nghiên cứu một cách uể oải ,bất cần .

- Thực tập sinh TM trễ hai phút 17 giây .

Gả người máy cầm tấm thẻ sinh viên của Tùng Mai áp lên thanh kim loại hình vuông màu huỳnh quang . Thay vì đi bộ ,gả đẩy Tùng Mai lên một cái xe tự hành một chỗ ngồi . Chiếc xe lao đi vun vút rồi dừng lại rất nhanh trước một căn phòng đồ sộ hình cầu trong suốt . Đến lúc này Tùng Mai mới thấy hối hận vì sự chậm trễ của mình . Nhìn các thực tập sinh đang ngồi kín các dãy bàn ,Tùng Mai bối rối vì biết mình không còn cơ hội để lựa chọn người bạn cùng nhóm .

- Cậu đến trễ .

Tùng Mai chỉ muốn thối lui khi nhìn thấy người bạn cùng nhóm . Đó là Sinh ,một sinh viên khoa Hóa ,nổi tiếng là kẻ tham công tiếc việc,không cả nể ai . Chưa tốt nghiệp mà đã giống một lão già . Rồi hẳn sẽ biến ba tháng thực tập của Tùng Mai thành lò luyện ngục cho xem . Quả chẳng có chi tệ hại hơn .

- Làm ơn ngồi xuống và đọc kỹ đề tài rồi bắt tay vào việc . Tớ chưa từng gặp một đề tài nào lý thú như vậy .

Tùng Mai ngao ngán thở dài . Neuá là đề tài lý thú của Sinh thì đại họa cho Tùng Mai đã đến rồi . Quả thật Tùng Mai không tìm thấy được những điều gì tốt đẹp trong phòng chế biến thực phẩm . Trải qua mấy ngàn năm ,con người đã kinh qua biết bao kinh nghiệm về thức ăn , đã tìm ra những nguồn dinh dưỡng , quý giá , và tổng hợp được cả thức ăn nhân tạo . Có lẽ đến lúc nên dừng lại để chuyển sang nghiên cứu những gì mới hơn . Bây giờ việc chế biến thực phẩm chỉ là chuyện nhỏ , chuyện tầm thường ,chuyên của các người máy nội trợ , của các ông già thích nhớ lại thời xa xưa . Còn với thế hệ sinh viên như Tùng Mai ,thật phung phí thời gian và chẳng có giá trị gì , chẳng có gì để hãnh diện với mọi người rằng mình đã đi thực

tập ở phòng chế biến thực phẩm trên mặt trăng .

- Này ,sao cậu còn đứng đó ? Chỉ có 3 tháng chứ không phải 3 năm đâu .

Tùng Mai nghe tim mình sôi lên , cô to tiếng đáp :

- Dù có 3 ngày thì tớ cũng thế thôi .

Tiếng nói của Tùng Mai vang vang . Mọi người đều quay về phía

Tùng Mai . Có tiếng chân người máy lướt nhanh trên thảm dày :

- Không được to tiếng quá 5 MZ.Đó là quy định .

Sinh nhìn Mai ,cặp mắt cận mở to ngạc nhiên vì không hiểu tại sao

Tùng Mai to tiếng với mình . Sinh nhỏ giọng :

- Chắc cậu chưa quen với trọng lực mới . Hãy ngồi xuống ,bình tĩnh lại .

Không thể làm khác hơn được ,Tùng Mai cúi xuống đọc đề tài thực tập nghiên cứu . Món mì xào liên kết cho các nhà du hành

- Cái gì ? Mì xào ?

- Đúng .Thú vị lắm .Cậu cứ đọc tiếp đi . Để tớ kiểm tra xem họ cung cấp cho mình những thứ gì trong cái tủ này .

Tùng Mai gập hồ sơ lại thông thả nói :

- Tớ sẽ cho cậu kết quả ngay sau 10 phút . Cái món mì xào này nhứt định thơm ngon .Tớ là chuyên viên xào mì ở nhà mà .

Sinh tròn mắt nhìn Tùng Mai một giây . Cuối cùng anh nở một nụ cười bí ẩn :

- Không lửa ,không nước và trong tình trạng vô trọng lực ,Mai thực hiện món ăn này bằng cách nào ?

Nụ cười tắt trên môi Tùng Mai ,cô ngó người với một chút xấu hổ vì mình quá nôn nóng và tính ruột bỏ ngoài da .

-Không sao đâu ,ai cũng có ý nghĩ này . Đó là một món ăn quá tầm

thường mà . Nhưng chúng ta sẽ cố tìm cách để nó trở thành rất đặc biệt .

Tùng Mai nhìn Sinh . Cậu ta đã kiểm tra xong và loại bỏ những thứ không cần thiết sang thùng thu rác tự động chạy ngang qua chỗ ngồi của các sinh viên thực tập Tiếng Sinh đều đều :

- Các nhà du hành đã quá chán ngán với những món ăn giả .Tội nghiệp cho họ . sống cô đơn hàng năm trời giữa khoảng không vũ trụ với các viên thuốc hóa học . Hình như con người càng phát triển càng xem thường bữa cơm hằng ngày Tùng Mai lầm bầm :

- Tớ không thấy hạnh diện chút nào khi tốt nghiệp với đề tài mì xào dòn mì ăn liền của cậu .

Rồi cô thở hắt ra miễn cưỡng :

- Nhưng thôi ,tớ đi trể ,tớ không còn quyền lựa chọn . Tớ sẽ suy nghĩ ..Cậu cứ suy nghĩ phần cậu ..

Thái độ của Tùng Mai là một ưu điểm của sự giáo dục hiện đại . Khi bạn đã chấp nhận , bạn không cần phải suy nghĩ ngược lại mà phải tiến lên phía trước .

Có điều Tùng Mai vẫn có cảm giác hụt hẫng . Thực tập tại mặt trăng là một thất bại ,bây giờ món mì liên kết là một thất bại nữa .

- Tùng Mai ,cậu nghĩ thế nào khi ta bắt đầu từ việc biến đổi gene hạt lúa mì .

- Điều này bộ y tế đã cấm .

Tùng mai sẫm soi những hạt lúa mì múp míp . Cô nhớ đến những cánh đồng lúa mì vàng óng trong mùa gặt ,những giây chuyền tải bột trắng xóa rồi những sợi mì nuột nà bốc khói trong bữa cơm gia đình . Một chút rau xanh ,sốt cà chua ,hành và hạt tiêu . Vị béo ngậy tràn lên đầu lưỡi . Tùng Mai nuốt nước miếng . Cô hình như hơi hiểu nỗi

thêm chất tươi của các phi hành gia .Lòng cô chùng xuống một chút .

-Tớ đã tiên liệu việc này . Tớ chỉ đổi một chút trong thành phần cấu tạo phân tử ,để lúa mì có thể gieo trồng trên những hành tinh trọng lực yếu .

- Có nghĩa là trái đất chẳng ảnh hưởng gì ..

- Đúng .Việc chế biến bột mì sẽ dễ dàng được kiểm soát trên các con tàu vận tải .

Tùng Mai chép miệng :

- Ừ thì cho qua chuyện đó . Cậu nói tiếp đi .

Sinh hăm hở :

- Tớ đặt tên cho nó là BM 1. BM1 phải thích ứng với hoàn cảnh sống . Có nghĩa là nó sẽ không còn di động bồng bênh vì trạng thái phi trọng lực ,vì tỷ trọng của nó sẽ nặng cân bằng với lực đẩy của trọng lực ..

Tùng Mai reo lên :

- BM1 sẽ không bay phát tán ,lênh đênh trong không gian . Như vậy những sợi mì sẽ nằm yên ,cố định . Lò vi ba làm công việc bếp núc ..

Chợt Tùng Mai lắc đầu :

- Lý thuyết ..Chẳng có ích gì bởi một đồng mì xào như vậy sẽ tàn công bộ máy tiêu hóa người ăn nó như thế nào ? Ai cho đề tài này quả là người thích đùa đấy .

Sinh cau mày :

- Cậu mới là người thích đùa . Cậu không thể nghĩ một cách tích cực được sao ? Giai đoạn kế tiếp là chúng ta phải tìm được một loại enzym biến đổi các sợi mì trở về trạng thái ban đầu của chúng .

- Trở về nguồn gốc tự nhiên .?

Tùng Mai nhú mày rồi bỗng cô bật cười :

- Cậu bị hoang tưởng hả ? Chuyện không thể ...

Sinh nghiêm mặt :

- Việc của chúng ta không phải là nói không thể hay có thể mà phải làm việc để biến cái không thể thành có thể . Đó là quy định . Cậu không đọc bài kết hướng dẫn thực tập của thầy Trương hả .

Tùng Mai quắc mắt nhìn Sinh , mặt đỏ gay vì giận .Cậu ấy đang lên lớp mình . Mặc xác con mọt sách cùng món mì chết tiệt của hần .

Mình sẽ chẳng giúp cậu ta một ly nào . Hãy để món mì nhảo nhoẹt như keo dẻo .

Sinh hình như không biết đến nỗi bất mãn của Tùng Mai . Anh bắt đầu rà ngón tay trở lia lịa trên màn hình vi tính . Những tài liệu ,băng hình tự động in ra từ một máy in laser cỡ nhỏ cạnh Tùng Mai .

Một tháng thực tập trôi qua nhanh chóng . Món mì của Sinh và Tùng Mai vẫn chưa có đủ điều kiện như chương trình đã đề ra lúc đầu .

Sinh hầu như không có thời gian để lo cho bản thân .Tóc rối bù , mắt sưng lên mọng đỏ sau đôi kiến trắng , má hóp xẹp. Công bằng mà nói sự thảm hại của Sinh một phần do lỗi của Tùng Mai .Cô luôn chán nản , làm qua quýt ,đôi lúc nhằm lẫn lung tung ,và Sinh phải gánh lên vai cả công việc của Tùng Mai . Trong lúc Sinh nhìn đĩa mì cứ phồng to lên như bong bóng ,Tùng Mai loay hoay với màn hình điện thoại . Cô được biết mình có một cuộc gọi . Gương mặt Tuấn Văn hiện ra ,tươi cười ,bầu bình với chút râu lún phún trên mép .Đằng sau lưng cậu ta ,một làn bụi hồng bốc lên .

- Chào .Khỏe không ? Món mì của cậu đến đâu rồi . Lẹ lên ,tụi tớ đang thèm mì xào dòn lắm đây . Trên này tuyệt vời lắm . Tớ mới khám phá được một mạch băng ngầm dưới miệng núi lửa SK 34D2 . Thời tiết không dễ chịu lắm . Bão cát liên miên .Nhưng quang cảnh

không thể tả được ...

Một cơn lốc bụi đỏ dậy lên mờ màn hình .Các hình ảnh bị nhiễu méo mó rồi biến thành một chuỗi hột cườm chạy băng băng từ trái sang phải rồi trắng xóa . " Tớ mới khám phá được một mạch băng ngầm ..." Ôi ,so với món mì của Tùng Mai chẳng khác nào cái cuốc và cái máy đào vi tính .Tùng Mai vừa hồ thảm vừa có chút ghen tị ,giận hờn ..

- Xoảng ..

Một nắm mì đập mạnh vào mặt Tùng Mai ,chúng tan ra ,lảo đảo rồi chui tọt vào cái quạt hút bảo vệ ở góc phòng . Vậy mà Sinh vẫn ngồi thừ người mặt nhăn nhó thất vọng ,miệng lẩm bẩm .

Nỗi buồn bực chưa tan , lại bị đau ,Tùng Mai vừa hét vừa thúc vào lưng Sinh .

- Cậu làm một mình đi . Tớ chán lắm rồi ..chán lắm rồi ...

Sinh mát thẳng băng ngã gục mặt lên bàn thí nghiệm loảng xoảng chai lọ . Tiếng còi báo động rít lên . Hai người máy cứu hộ vội vàng chạy đến . Họ vực Sinh dậy trong khi Tùng Mai há hốc miệng ,đứng chết điếng nhìn giòng máu chảy dài trên má Sinh . Một người máy cao lớn xốc vai Sinh dìu anh đến bệnh xá . Được mấy bước ,Sinh ngoáy đầu lại gọi Tùng Mai :

- Tớ không sao đâu . Cậu mở máy tính ra ,Có một con tính sai ...

Ba tháng thực tập trôi qua nhanh chóng . Sinh đã gầy được giống lúa BM1 . và thu hoạch một chén bột BM1 đầu tiên .

Nhìn đĩa mì nhỏ xíu vẫn nằm im lìm trên chiếc đĩa sứ trong tay Sinh ,Mai thấy mắt mình cay cay ,lòng ngổn ngang với những cảm xúc đối nghịch . Một chút mừng ,một chút thất vọng . Những sợi mì tầm thường ..quá tầm thường so với những khám phá bất tận trên những

hành tinh mới .Giả như Mai và cả Sinh được lên sao Mộc hoặc vệ tinh Platon của sao Thổ nhỉ ? Lòng Mai cứ thổn thức vì sự nuối tiếc đến cay đắng đó . Cô không nghe tiếng Sinh hồ hởi nói :

- Nếu có thời gian , tớ sẽ tìm cách pha trộn mì với enzym BM1 ,khi xúc tác với acit trong bao tử ,enzym sẽ biến đổi kết cấu của sợi mì

Tùng Mai cũng không nghe thấy những tiếng lao xao trên màn hình chung đang mở ra ở nóc vòm hình cung của tòa nhà dành để loan báo những thông tin đặc biệt nhất về các phòng thí nghiệm trên các hành tinh của Thái dương hệ ,cho đến khi Sinh nhào sang ôm lấy Tùng Mai nhảy nhót như một đứa bé ...

- Một trong những đề tài được đánh giá cao nhất về tính thiết thực và lợi ích cho cuộc hành trình của con người trong không gian đã bước đầu nghiên cứu

thành công . Giống mì BM1 do nhóm thực tập sinh Tùng Mai và Đức Sinh

Các thực tập sinh đổ dồn về phòng Mai và Sinh chúc mừng . Ngay lúc đó hình Tuấn Văn hiện ra trên màn hình điện thoại của Mai .

- Chúc mừng Mai ...

Văn biến đi khi chưa dứt câu và lập tức những hình ảnh xal lạ khác hiện ra nói lời chúc mừng . Cả những phi hành đoàn đang làm những chuyến du hành đơn độc cũng hiện ra méo mó trên màn hình ,tiếng họ uốn éo vì nhiễu sóng nhưng đủ để mọi người nghe rõ :

- Các em cù lắm . Nhanh lên nhé . Bọn anh đang thèm món mì đến chết đi được

Mặt Sinh nở ra như một bông hoa . Mắt anh sáng ngời . Lần đầu tiên Tùng Mai thấy Sinh không phải là một người cá biệt ,một kẻ đáng

ghét . Đôi kính cận của anh lóe sáng , Sinh nắm tay Mai nói nhẹ nhàng :

- Chẳng có việc gì nhỏ phải không Mai ?

Mai xấu hổ .Lúc lâu, cô mới nghẹn ngào nói :

Tớ xin lỗi . Tớ quá nông cạn . Tớ rất xấu hổ ..Tớ đã đánh giá sai mọi vấn đề .

- Nhưng cậu cũng vẫn làm việc cật lực với tớ mà . Kết quả là tiếng nói cuối cùng . Thế cậu vẫn còn muốn lên sao Thổ hả ?

Mai thành thực thú nhận :

- Tớ vẫn mê Platon ..

Sinh cười :

- Cậu tưởng tớ không mê sao ?Tớ đã từng viết một truyện vừa lấy bối cảnh ở Platon đó . Nhưng cậu chưa thể chịu theo ý thích riêng được đâu . Cậu còn phải cùng mình tìm cho ra chất enzym biến đổi đó .

- Mai gật đầu :

- Chắc phải thế thôi .Có điều lần này mình có chút thích thú khi làm việc chung với cậu đấy .

Chợt Sinh đổi giọng , nghiêm trang nói :

- Bố tớ đã là một trong những phi hành gia đầu tiên thực hiện cuộc tìm kiếm các hệ mặt trời giống như thái dương hệ của chúng ta . Đó là những chuyến đi xa xôi và dài lâu nhất trong lịch sử con người . Khi gần đến đích , bố tớ đã liên lạc điện thoại vô tuyến cho gia đình ,câu đầu tiên ông nói : giá như lúc này được ăn món mì xào nóng hổi thì chẳng có hạnh phúc nào bằng . Sau câu nói đó ,liên lạc vô tuyến đứt và mãi mãi ông không trở lại nữa .

-Tớ rất tiếc ..

- Đó là tại sao tớ muốn làm những việc nho nhỏ để phục vụ cho các nhà du hành . Họ phải hy sinh rất lớn và chúng ta có trách nhiệm phải quan tâm đến họ ..Đấy đâu phải là chuyện nhỏ ,Mai nhỉ .?

Tùng Mai lặng đi . Đúng vậy ,trong cuộc hành trình cô đơn kia ,họ không phải là những người máy mà là những con người với tình cảm,ý thích, cảm giác ,xúc giác ,vị giác , tinh thần cũng như vật chất . Người xưa đã từng chứng minh là đôi khi sự hưng phấn và lạc quan đã góp phần đáng kể cho sự thành công . Chẳng phải chuyện nhỏ chút nào .

KIM-HÀI